

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Hany Burešové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **L.J.**, bytem J. xx, L. xx, zastoupeného advokátem Mgr. Jiřím Douskem z Advokátní kanceláře, se sídlem Chrastavská č.273/30, Liberec 2, proti žalovanému **Úřadu práce České republiky**, se sídlem Karlovo náměstí 1, Praha 2 – Nové Město, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, a to Úřadu práce České republiky ve věci vedené do 31.12.2011 u Magistrátu města Liberec pod sp.zn: 34681/2007/LIB o návrhu na přiznání příspěvku na péči,

t a k t o :

- I. Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci řízení o návrhu L.J. na přiznání příspěvku na péči se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**
- III. Zástupci žalobce Mgr. Jiřímu Douskovi s e p ř i z n á v á o d m ě n a a náhrada hotových výdajů v celkové výši 7.200,-Kč, splatná z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Douska.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci L.J. byl rozhodnutím Magistrátu města Liberec čj. 56458/2007/LIB ze dne 10.10.2007 přiznán příspěvek na péči ve výši 2.000,-Kč podle z.č.108/2006 Sb. a následně rozhodnutím téhož úřadu čj. 15946/2009/LIB ze dne 10.3.2009 byla výplata příspěvku zastavena. Žalobce učinil vůči Magistrátu města Liberec řadu podání v této věci, avšak nové rozhodnutí po datu 10.3. 2009 vydáno nebylo. Správní spis je u Magistrátu města Liberec veden pod sp.zn: 34681/2007/LIB.

L.J. se ve své žalobě ze dne 17.8.2010 domáhá toho, aby výplata příspěvku na péči byla obnovena od 1.3.2009 tak, že soud tuto povinnost uloží Krajskému úřadu Libereckého kraje. Své důvody opírá o tělesné postižení, pro které se neobejde bez péče. Má zdravotní

problémy, dochází mu oblečení, boty, ložní prádlo aj. Sice Magistrát slibuje, že mu bude příspěvek opět přiznán, avšak žalobce těžko nejde někoho, kdo by se o něho staral. Je pravdou, že mu byl zaslán tiskopis, avšak pro osaměle žijícího člověka je takový tiskopis diskriminační a kontroly využívání příspěvku jsou korupční. Je proto vhodné, aby tiskopisy byly zrušeny a autor tiskopisu byl potrestán. Důchodci vytvořili hmotné rezervy a mají proto nárok na slušný život. Příspěvek byl neprávem zastaven, aniž byly uvedeny i důvody, a na jeho žádosti úřad nereaguje. Tutéž argumentaci uvádí i v řízení o kasační stížnosti i v podání ze dne 5.9.2011 aj., kdy upozorňuje na to, že mu nic nezbude z důchodu, pokud si opatří základní potraviny a zaplatí režii bytu. Syn není povinen mu pomáhat a cizím pečujícím osobám se dnes musí platit hotově. V roce 2011 byl navíc v Rumburku okraden. Svůj dosavadní byt potřebuje kvůli svému handicapu.

Magistrát města Liberec ve svém vyjádření k žalobě nejprve popisuje dosavadní průběh řízení, vč. výsledků kontrol využívání příspěvku L.J.. Již v roce 2008 měl možnost odejít do domu s pečovatelskou službou, byla sepsána i žádost, ale L.J. si to rozmyslem a odmítl z bytu odejít, také o možnost péče prostřednictvím terénní pracovnice zájem neprojevil. Sám L.J. uvedl, že nikdo o něho nepečuje.

V předmětné právní věci zdejší soud již jednou rozhodoval, jeho usnesení čj. 63 Ad 7/2010-17 ze dne 4.10.2010 bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ans 3/2011-55 ze dne 30.3.2011. Tento soud zavázal zdejší soud právním názorem (§ 110 odst. 4 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního - s.ř.s.), podle kterého musí být věc rozhodnuta v senátě a již zkoumání podmínek řízení je přezkumem ve věci samé. Nehodnotil ale jako nesprávný původní závěr zdejšího soudu, že podání žalobce je žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s.ř.s. a nikoli žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s.ř.s.

Krajský soud přezkoumal odůvodněnost podané žaloby podle § 79 a násl. s.ř.s. a s přihlédnutím k § 81 odst. 1) téhož zákona a dospěl k následujícím závěrům.

Předně pokládá zdejší soud za nezbytné připomenout platnou právní úpravu týkající se **příspěvku na péči** podle z.č.108/2006 Sb., byť je s její podstatou žalobce již obeznámen z řízení zahájeného roku 2007.

Před rozbořem relevantních zákonných ustanovení právní úpravy sociálních služeb musí soud poukázat na to, že žalovaným je v době rozhodování soudu (§ 81 odst. 4 s.ř.s) Úřad práce České republiky podle z.č.73/2011 Sb., na který přešla působnost rozhodovat i o příspěvku na péči (§ 4, odst. 1, písm. e). Proto jako žalovaného soud označil za použití § 107 o.s.ř. s přihlédnutím k § 64 s.ř.s. tento úřad. Řízení o žalobě bylo zahájeno před účinností novely z.č.150/2002 Sb.(z.č.303/2011 Sb.), a proto za použití § 64 cit. zákona a § 11 odst. 1) o.s.ř. je k rozhodnutí ve věci místně příslušný zdejší soud.

Příspěvek na péči podle § 7 odst. 1, odst. 2) tohoto zákona „se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby **za účelem zajištění potřebné pomoci**. „ Již z dikce tohoto ustanovení vyplývá, a jiný výklad je kogentností zmíněného ustanovení vyloučen, že příspěvek na péči je sice vyplácen osobě závislé na péči jiné osoby, je ale určen pro zajištění pomoci od této jiné (pečující) osoby. Nárok na příspěvek má i osoba, již pomoc

poskytuje poskytovatel sociálních služeb popř. je umístěna ve speciálním lůžkovém zařízení či jiném obdobném zařízení nebo ústavu. Příspěvek na péči není proto formou „příspěvku k důchodu“ určenou výhradně pro žadatele o příspěvek, za jaký jej pokládá žalobce v podané žalobě, ale plně souvisí s péčí, která je žadateli poskytována někým jiným. Je v této souvislosti zcela bez významu, jak, kdo a jakými částkami do státního rozpočtu přispíval po dobu zaměstnání.

Aby mohl správní orgán ověřit splnění všech zákonných podmínek pro poskytnutí příspěvku (vedle např. nezbytných zdravotních zjištění), je podle § 23 cit. zákona žadatel povinen podat písemnou žádost (v rámci řízení o příspěvku) **na předepsaném tiskopisu**, ve kterém vedle náležitostí uvedených ve zmíněném ustanovení musí být (podle § 24) označena i osoba, která žadateli poskytuje (bude poskytovat) pomoc.

Ust. §§ 23 a 24 zmíněného zákona nejsou samoučelná, protože využívání příspěvku a faktické poskytování péče logicky podléhá kontrole (§ 29 a násl.) v rozsahu, uvedeném v tomto ustanovení. V této souvislosti musí soud poukázat např. i na ust. § 21 téhož zákona i s přihlédnutím k § 14, ve kterých jsou koncipovány povinnosti příjemce příspěvku popř. i následky jejich neplnění.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující. Po stránce skutkové soud připomíná, že prvou žádost o příspěvek na péči podal žalobce (na předepsaném tiskopisu podle § 23 z.č.108/2006 Sb.) dne 20.2.2007 a jako osobu blízkou (pečující) označil manželku Věru Jechovou.

Následně po provedeném šetření byl žalobci příspěvek ve výši 2.000,-Kč přiznán rozhodnutím Magistrátu města Liberec čj. 56458/2007/LIB ze dne 10.10.2007.

Na předepsaném tiskopisu (doručen úřadu dne 1.9.2008) v rámci oznámení změn zapsal žalobce jako pečující osoby svého syna P.J. a ing. V.J..

Po následných opakovaných kontrolách rozhodl Magistrát města Liberec dne 10.3.2009 pod čj. 15946/2009/LIB o zastavení výplaty příspěvku na péči od 1.3.2009 se stručným odůvodněním, že příspěvek není využíván na zajištění pomoci. Poté, co bylo zmíněné rozhodnutí zrušeno Krajským úřadem Libereckého kraje, ve věci znovu rozhodl Magistrát města Liberec pod čj. 46884/2009/LIB dne 13.7.2009 tak, že se výplata příspěvku na péči zastavuje od 1.3.2009. Odvolání L.J. bylo zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OSV/515/2009/R/732 ze dne 19.8.2009. Toto rozhodnutí ale není napadeno nynější žalobou, jak zjevně z dikce žaloby vyplývá.

Soud dále z obsahu správního spisu zjistil, a žalobce netvrdí opak, že se žalobce domáhal obnovení výplaty příspěvku v podáních Magistrátu města Liberec a magistrát mu také odpovídal (např. dopisem ze dne 22.3.2010). Podstatným ale je, že dne 18.1.2010 (jak je ověřeno doručenkou) byl žalobci L.Jechovi doručeno sdělení s tiskopisem (podle § 23 z.č.108/2006 Sb.) a tímto sdělením byl poučen o tom, že v případě sjednání péče má zaslat vyplněný tiskopis magistrátu. To ale nečinil, postavil se k tomu odmítavě, což dal najevo i dopisem ze dne 15.3.2010, doručeným magistrátu dne 19.3.2010. Žalobce patřičně nereagoval

ani na novou výzvu magistrátu ze dne 22.3.2010, doručenou dne 25.3.2010 (v jejíž příloze byl opět tiskopis) a opět řádně vyplněný tiskopis nezaslal.

Jak vyplývá ze správního spisu (i ze zprávy Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 7.12.2011), k žádné změně nedošlo, žalobcem nebyl doposud předložen vyplněný tiskopis.

Základní podmínkou zahájení řízení je ve věci podle § 23 odst. 1) z.č.108/2006 Sb. podání návrhu žadatelem (§ 4 cit. zákona) na přiznání příspěvku na tiskopisu předepsaném ministerstvem. Jak ale vyplývá z uvedených skutkových zjištění, žalobce ač i opakovaně vyzván v reakci na svá podání, tuto podmínku nesplnil. Proto řízení o příspěvku na péči nebylo zahájeno a tudíž ani správní orgán nemohl ve věci činit žádné úkony, které by jinak provedl po zahájení řízení a které směřují k rozhodnutí ve věci samé. Soud zjistil, že postup správního orgánu, trvajícího na splnění povinnosti žadatelem, byl nejen zcela legitimní, ale opakovanými výzvami projevil i značnou vstřícnost vůči žalobci nad rámec svých úředních povinností. Žádosti formou vyplněného tiskopisu je předepsána zákonem všem žadatelům, toto ustanovení nelze proto pokládat za diskriminační a je jím nesporně sledováno zjednodušení a zrychlení celého řízení. Žalobcova úvaha o korupčním charakteru řízení je nesrozumitelná, a proto na ni nebude soud dále reagovat.

Poukazuje-li žalobce na nedostatek finančních prostředků, pak tento problém může být řešitelný, avšak nikoli prostřednictvím příspěvku na péči. Jak bylo již výše rozvedeno, tento příspěvek má svůj zákonem určený smysl. Dlužno dále i připomenout, a také tato skutečnost ze správního spisu vyplynula, že otázku péče mohl žalobce řešit i jinak a taková jiná řešení mu byla i nabízena. Není zřejmé, proč odmítl, když např. bylo i zjištěno kontrolami, že část bytu ani řádně neužívá.

Soudu proto nezbylo než konstatovat, že postup správního orgánu v této věci nelze hodnotit jako nečinnost rozpornou se zákonem, protože chybí základní předpoklad zahájení řízení, a to podání řádně vyplněného tiskopisu žadatelem. Soudu proto nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3) s.ř.s.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Soud rozhodl podle § 60 odst. 1) s.ř.s. i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobci byl zdejší soudem ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jiří Dousek usnesením ze dne 8.12.2010 v řízení o kasační stížnosti žalobce. Proto má nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů podle vyhl. č. 177/1996 Sb., a to podle § 11 a 13 vyhlášky. Jak soud zjistil z obsahu soudního spisu, jedná se o celkem tři úkony právní pomoci (převzetí zastoupení, podání kasační stížnosti a podání ze dne 16.21.2012) po 2.100,-Kč za úkon. S tím jsou spojeny tři náhrady hotových výdajů po 300,-Kč. Celkem činí odměna a náhrada pro Mgr. Douska částku 7.200,-Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí n/L ve smyslu § 35 odst. 8) s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 18. ledna 2012

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu